

Proč Nerudová? Proč ne nějaká paní z veřejných toalet?

- editor007 | 9. dubna 2024

ČESKO: Danuše Nerudová. Ač se jménem, tak bezejmenná. Pokus o čaputizaci Pražského hradu, kdy se neznámá, ale mladá a pohledná děva, zjeví ve veřejném prostoru a za pomoci velkých peněz se procpe do popředí, nevyšel. Ale když už se investovalo, mělo by se z toho i něco uvařit. A tak si Danuše Nerudová, vrchol české čaputizace, ohrnuje rukávy na post evropské komisařky. Není to divné? Podíval jsem se na několik jejích rozhovorů. Má nejčastější reakce byla - ježiš, to snad ne - který zpravidla následoval takový ten pocit, kdy je člověku trapně z řečníka, který je zcela očividně ale úplně mimo mísu.

Zahraju si na Džamilu Stehlíkovou, psycholožku, onkoložku, adiktoložku a další lékařské profese od monitoru, která seká mediálně vděčné diagnózy jako Baťa cvičky. Pokusím se nemýlit tak, jak se mýlí Stehlíková.

Danuše Nerudová. Až psychopaticky zbytnělé sebevědomí. Nestoudná neskromnost. Zcela povrchní znalosti. Neschopnost pochopit kontext. Papouškování prázdné fráze. Lehce ovlivnitelná, politicky tvárná. Agresivní v rétorice i argumentování. Přesto neschopnost i přes svou agresi jakoukoliv diskusi s oponentem ustát. Až komická fascinace vlastním, řádně odkvetlým mládím, která se projevuje tím, že na sociálních sítích neustále apeluje na mladé, vyzývá k leccemus mladé, myslí na mladé, je s mladými na jedné lodi a tak dále a tak podobně. Protože asi tuší, doufám, že mylně, že mladí jsou politicky stejně tvární jako ona. Proto se ve vyjadřování uchyluje i ke zdánlivě moderní mluvě, aby se mladým přiblížila a byla jako oni. S prominutím, od pětáctýřicetileté báby těsně před nebo po klimakteriu je to nedůstojné. Prostě nedůstojné.

Danuše Nerudová nemá dimenze, které lze u nominanta na prakticky nejvyššího zástupce České republiky v zahraničí přinejmenším čekat, když ne rovnou vyžadovat. Je to, z politického hlediska, poslušná loutka, která bude říkat přesně to, co se od ní bude také očekávat. Do vrcholu politiky se nepropracovala skrze stranické struktury, ale s pocitem jisté vyvolenosti se začala hlásit rovnou o ty nejvyšší funkce. Podle její rétoriky, zapálenosti a nedostatku politického myšlení jde vidět, že by se v minulém režimu uchytila jako vhodný politruk, případně jako kádrovák někde v komisi. Rozhodně by neskončila jako disident a odpůrce režimu. Na to nemá dostatek osobní i politické odvahy. Stejně tak od ní ale nejde čekat, že se v Evropské komisi dokáže postavit za Českou republiku a proti všem ostatním. Nebude mít dostatek osobní ani politické odvahy. V komisi v ní Česká republika nebude mít zastánce, ale zcestného mravokárce. Vedení STANu a jeho dozimetrické podsvětí bude ovšem poslouchat na slovo.

Takový člověk je prospěšný společnosti někde na úřadovně. Ovšem na úřadovně, kde nemá možnost škodit kolemjdoucím. Jako účetní? V politice může a bude zastávat roli hlasovacího stroje. Protože vlastní politiku a představu o světě prostě nemá. Nedokáže mít.

Je smutné, moc smutné, že jsme si zvykli odkládat do Evropské unie jakési slabší kusy (ne, že bychom ve vnitrostátní politice měli nějaké chovné býky, to spíš chovné voly). Danuše Nerudová je výstavní slabší kus. Výsledek inkluze naší politiky. Upřímně mě děsí, že právě Danuše Nerudová by se měla stát českou komisařkou. Vždyť ten člověk nemá vedle zkušeností a takové té hluboké životní moudrosti ani ždibec politického talentu.

Premiér Petr Fiala i v tomto ohledu až tragicky selhal, když těsně po parlamentních volbách při

sestavování vládní koalice přislíbil Pirátům a STANu, že to oni budou nominovat eurokomisaře. Musel vědět, ten zdánlivě konzervativní a zdánlivě pravicový politik, že tyto dvě strany mohou na post nominovat buď naprostého diletanta, nebo naprostého diletanta napěchovaného po uši prázdnými frázemi progresivního levičáctví. A jsme přesně tam, kam nás chaotik Fiala nakormidloval. Máme na výběr mezi prázdnou Danuší Nerudovou, a možným, ale už teď odmítaným Marcelem Kolajou. Ale, Kriste na nebi, i ten pirátský Kolaja by byl oproti Nerudové vzor životní moudrosti a zkušeností. Ač jí má pohříchu málo.

Je to jedno? No tak si všimněme, s jakým nadšením nás Věra Jourová na postu komisařky směřuje k cenzuře a oklešťování svobody projevu. Co začne dopadat na hlavy obyvatel členských států Evropské unie, až Jourové místo zaujme ten automat na prázdné fráze?

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz